

[Undervisningsministeren.]

kunne yde en værdifuld Støtte til, at de unge Landmænd fremtidig kommer i Gang under bedre Vilkaar end hidtil, uden at Statens Risiko i væsentlig Grad forøges. Det er naturligvis rigtigt, at med den økonomiske Politik, der føres rundt om i Verden, og som ogsaa i betydelig Grad har Indflydelse paa Landbrugsproduktionen i Danmark, er det af Værdi i Øjeblikket, at Brugene bliver saa store, at de i nogen Grad er selvforsynende med de Raastoffer, der skal anvendes i Produktionen, men vi skal heller ikke komme helt bort fra det, som var den egentlige Hensigt med Statens Støtte til Oprettelse af Husmandsbrug, at man i væsentlig Grad skulde støtte de Kredse i Befolkningen, som ikke selv raader over Midler til at komme i Besiddelse af selvstændige Brug. Og paa samme Tid som vi gør det muligt, at Brugene bliver større, vil jeg ogsaa anse det for rigtigt at lempe Vilkaarene, saa at de Folk, som skal i Gang, ogsaa Børn fra fattige Hjem, der har vist sig at være flittige og sparsomme, har Muligheder for at faa en selvstændig Bedrift.

Jeg tror slet ikke, det er til nogen Nytte at drøfte det Spørgsmaal, om vi skal fortsætte Udstykningen, for der vil ikke her i Landet være Mulighed for at standse den. Det alt overvejende Flertal af Befolkningen vil mene, at i Bestræbelserne for at undgaa den Strøm fra Land til By, som alle anser for en Ulykke, er Udstykning et af de Midler, der kan modvirke, at Landbo ungdommen søger ind til Byerne. Det kan ikke nytte at holde moralske Foredrag for de unge paa Landet om, at de skal blive ved Landbruget, hvis der ingen Mulighed er for dem derude, hvis man ikke kan give denne Ungdom et Maal at arbejde hen imod, idet der, naar den selv vil og søger at skaffe sig en Uddannelse, som gør det rimeligt, at den faar et Stykke Jord at arbejde med, saa ogsaa er Jord til Raadighed. Netop i disse Aar, hvor det har vist sig, at de Landbrug, der blev oprettet efter Bestemmelserne i 4. Oktober-Loven, har kunnet klare Tidens Vanskeligheder bedre end andre, fordi de paagældendes Vilkaar i højere Grad end andre Landmænds var knyttet til Konjunkturer, og fordi de ikke i den Grad var henvist til at betale deres Ydelser i Forhold til andre Tidens Priser, men disse Ydelser i væsentlig Grad var afstemt efter de skiftende Konjunkturer, vi har gennemlevet, har denne Form for Udstykning, medens der tidligere var Strid om, paa hvilke Vilkaar

Jorden skulde overlades til Brug, taget Interessen bort fra denne Diskussion, fordi Folket har vist, at det ønskede en Besiddelsesform, der gjorde det muligt, at Udgifterne under de skiftende Konjunkturer kom til at staa i et rimeligt Forhold til, hvad Erhvervet kunde yde. Vi kan derfor nu fortsætte denne Lovgivning med Muligheder for begge Former for Besiddelse af Jord, og efter de Ændringer, her er foreslaaet, gives der Adgang til, at ogsaa Landmænd, som ikke har anden Kapital end den, de selv har tjent, med den Støtte, der herigennem ydes, vil kunne komme i Besiddelse af saa store Brug, at de i nogen Grad kan være selvforsynende, saa at de kan tilpasse deres Produktion efter de Vilkaar, Landbruget i Øjeblikket har at arbejde under.

Jeg takker de tre Partier, som har givet Tilslutning til Forslaget, og haaber, at vi meget snart kan se disse Ændringer vedtaget, saa at der skabes Sikkerhed for, at den Udstykning, som har været af afgjort Betydning ikke alene for Landbruget, men for hele Befolkningen, kan fortsættes i kommende Aar.

Bækgaard: Spørgsmaalet om, hvorvidt der vedblivende skal være Adgang til Udstykning og Oprettelse af nye Brug, er der ikke nogen Grund til at diskutere — deri er jeg enig med Ministeren; jeg tror, at det overvejende Flertal er enig om, at der vedblivende skal være Mulighed derfor, og dette har ogsaa fundet Udtryk gennem Tilslutning til Lovforslagene i 1934 og nu. Fra alle Sider har der været Enighed om Brugenens Størrelse; at de er blevet noget større end fra Begyndelsen af, mener jeg ogsaa, der er Enighed om. Det glædede mig, at den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lehwald) var af samme Mening; jeg konstaterer blot, at ikke alene de Konservative, men alle Partier har været enige derom.

Det var for øvrigt en Udtalelse af det ærede 19de tingvalgte Medlem (Rasmussen [Hvolbæk]), som gav mig Anledning til atter at bede om Ordet, idet han udtalte noget lignende som, at tidligere stod der altid Kamp om Principperne, naar vi her i Tinget behandlede Udstykningslove, men at det ved Kanslergade-Forslaget havde ændret sig. Jeg tror ikke, det er fra den Tid, Venstres Syn paa de to Udstykningsformer har ændret sig. Den Kamp, der er blevet gennemkæmpet, fandt Sted forud for Vedtagelsen af 4. Oktober-Loven i 1919;